

KVELDSTANKER til 9.januar 2010

GJENBRUK, LUER (DOKTORGRAD?), SMÅPRAT OG 1966

Årsskifte og tiårsskifte. Man kan bli ettertenksom av mindre. Og det skal vi ta tid til å være av og til. Men nå er jeg nå engang en enkel sjel på mange vis. Og DET er godt, og sparer meg for mye! Ekstra enkel er jeg kanskje når det kommer til interesse for en del materielle ting. Når andre for eksempel vurderer om det er tid for å skifte gardiner, eller kjøpe nye, så kan jeg bruke energi og tanker på helt andre ting! For jeg har mine arva gardiner, og de er greie nok, og da trenger jeg ikke tenke mer på den saken. Og jeg har gamle ski og skistaver, men mangla sko. Og i dag var jeg så heldig at jeg fant riktig størrelse på et par brukte sko på gjenbruksbutikken her. Ikke det at jeg går på ski i 30 kuldegrader! Men nå har jeg i alle fall mulighet etter hvert, "hvis jeg får helsa og levedagene", som bestemor sa. Apropos 30 kuldegrader: Jeg har endelig funnet ut hva som fungerer på hodet når jeg beveger meg utendørs i såpass friske Gudbrandsdalsgrader. Det er to ull-luer utpå hverandre, samt stort skjerf, selvfølgelig, og mulighet for vindtett hette over. I Lofoten brukte jeg ei solid militærlue når det var storm og lignende. Men den føles kaldere i dette klimaet. Kanskje kunne jeg ha tatt en aldri så liten doktorgrad på denne lue-forskningen min, forresten. For det bør jo publiseres at det for eksempel er veldig lurt å ha med minst TO luer på lang skitur. Så kan man skifte når man er svett. For det er jo viktig!

Men tilbake til årsskifte. Jeg skrev meg visst helt bort fra både det ene og det andre her. Jeg mimrer av og til over gamle årstall (når vi er over 50, så gjør vi det). Og da husker jeg "som om det var i går" (felles uttrykk for folk over 50) at jeg plutselig ble bevisst på ÅRSTALLET 1966. Jeg sto ved posthusdelen av et bygg som også hadde butikk - i ei lita bygd i Orkdal. Og jeg nærma meg åtte år og gikk ærend for mor. Og det var sommer. Og plutselig hadde jeg en stor oppdagelse/opplevelse: 1966! Jeg FORSTO systemet med årstall. ELLER jeg ble bevisst på at det er noe som heter årstall, og som fungerer etter et bestemt mønster. Jeg ble nesten litt høytidelig der jeg sto. 1966.

Jeg skal ikke forsøke å dra noen dype slutninger av disse enkle, småmuntre kveldstankene. Håper bare at jeg har framkalt noen lyse barndomsminner hos enkelte av leserne. Og jeg vil uttrykke et ønske om gode opplevelser, varme samvær og raus medvandring i 2010.

Helga Hugdal